

GĘDŹBA (17) *sb f*

sg G gędźby (6). ◇ D gędźbie (1). ◇ A gędźbę (5). ◇ I gędźbą (4). ◇ pl A gędźby (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Muzyka, granie* (16) : będę ciebie chwalił lutnią święty boże Ifraelski. Lutnią, to iest gędzbą lutnie. *WróbŻółt* Y5, 1f; (bo czárt gędźby rokofzney ćirpieć nie może.) *BielKron* 65; Delphinus musica arte mulcetur symphoniae cantu Delphyn, Rybá morska bywa zwicieżona gędźbą. *Mącz* 235c.

Szeregi: »muzyka i gędźba« (1): Muzykę y wśelką gędzbę w nienawłci ma *FalZioł* IV 4b.

»gędźba, (albo) piskanie« [*szyk* 1; 1] (2): *BierEz* S2; Słodko łpiewaią/ á gędźby, albo piłkania barzo łluphaią. *FalZioł* IV 33d.

»(ani) gędźba, (a, ani, i) plęś(anie)« (6): Iedyny thám Appollon był ięńż na to nie niedbał/ áni ná iey gędźbę/ áni ná iey plęśanie. *HistRzym* 12v, 12v [2 r.], 13 [2 r.], 13V.

»gędźba i łpiewanie« [*szyk* 1 : 1] (2): *BierEz* S2; Przetoż gdy na łwadźbie/ trąbienie/ łpiewanie ij gędźby rozmaijte łlyłłala nábożnym łercem mowila *OpecŻyw* C3v.

»gędźba, tańce« (1): Prowádzili go z wefelim/ Z gęźbą/ z tądncy/ z wielkim pienim *BierEz* F2v.

»gędźba i trąbienie« (1): Ná tychtho godziech było dofyc gędźcow y piłczków rokofznych/ ktorzy wielkie wefełe czynili goduiącym łwą miłą gędźbą y trąbieniem. *HistRzym* 93v.

2. *Strunowy instrument muzyczny* (1) :

W przen (1) : Na wierzbach we łrzodku iey zawiefiliłmy gędzbę náłżę [*suspendimus organa nostra*]. [...] zawiefiliłmy lutnie, skrzypice, czufz, bo łie nam nie chciało gędźby. *WróbŻółt* 136/2.

Synonimy: 1. *granie, muzyka, piskanie, trąbienie, tyrlikanie*; 2. *gęśl, psalterz*.

Cf **GĘDZIENIE**